

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 11	Utgitt 29 mars	1947
--------	----------------	------

Innhold.

Side

Skr. om vedtekt for handel med og auksjonssalg av brukte eller kasserte ting i Alesund	135
» om regulering av Skrova samt vedtekter til reguleringen	137
» om bandtvang for hund i Andebu	139
Lov om endr. i militærlovgivningen	140
» om skattlegging av sjøfolk	145
Res. om at den myndighet som etter forannevnte lov blir å utøve av vedkommende departement, legges til Finans- og tolldepartementet	151
» om endr. av bestem. om beregning m. v. av omsetningsavgift	151

Skrivelse fra Handelsdepartementet.

12 mars.

I medhold av §§ 102 og 109 i lov om handelsnæring av 8 mars 1935 stadfester Handelsdepartementet herved med en del redaksjonelle endringer som gjeldende inntil videre den av Alesund bystyre 10 desember 1946 vedtatte vedtekt for handel med og auksjonssalg av brukte eller kasserte ting.

Vedtekten trer i stedet for § 63 D og §§ 67—71 i politivedtekten for Alesund, stadfestet ved kgl. resolusjon av 9 september 1910.

Vedtekten lyder så:

§ 1. For den av politiet i henhold til lov av 8 mars 1935 § 102 meddelte tillatelse til handel med brukte eller kasserte ting er legges i årlig avgift til bykassen kr. 10,— som betales når tillatelsen gis. Hel eller delvis refusjon av betalt avgift finner ikke sted under noen omstendighet.

§ 2. Tillatelsen gjelder bare for 1 år (kalenderår) og utstedes i alminnelighet bare for visse arter av ting. Den kan kalles tilbake av politiet, hvis handelsvirksomheten utøves i strid med eller utenom disse regler eller den ramme tillatelsen fastsetter, eller hvis politiet finner at hans forretningsførsel er uforsvarlig, eller han har begått en handling som gjør han uverdigg til å utøve tillatelsen. En tillatelse som ikke utøves, kan likeledes kalles tilbake.

12 mars.

§ 3. Handelen må bare drives på steder og i rom som godkjennes av politiet og til enhver tid er undergitt dettes kontroll.

De innkjøpte ting må ikke oppbevares utenfor disse steder eller rom før 14 dager etter innkjøpet og mottakelsen av tingen.

Over inngangsdøren skal den handlendes navn være tydelig angitt.

Disse forretninger kan bare holdes åpne i den tid som er bestemt i lukningsvedtekten for alminnelige kjøpmannsforretninger.

§ 4. Ting som er innkjøpt eller mottatt til bytte eller salg, må ikke avhendes, forandres, smeltes eller tilintetgjøres før 14 dager er forløpet etter at tingen kom i den handlendes besittelse, med mindre tingen overdras til noen annen handlende med liknende tillatelse.

Den skal ved mottakelsen straks forsynes med merkelapp og nummer.

§ 5. Den handlende skal føre en protokoll godkjent av politiet over innkjøpte, innbyttede eller til salgs mottatte ting. Det skal foruten anmerkningsrubrikk være særlige rubrikker for nedenfor nevnte anførsler i protokollen. I denne blir å anføre tingens nummer, datum for kjøpet, tydelig angivelse eller betegnelse av tingen, den persons navn, stilling og adresse som tingen er kjøpt eller mottatt av, dagen for avhendelsen samt den persons navn og adresse som tingen er avhendet til.

§ 6. I anmerkningsrubrikken i ovennevnte protokoll skal angis:

- a. innkjøpsprisen,
- b. eventuelle omkostninger ved utbedring eller reparasjon av tingen og
- c. salgsprisen.

Er tingen mottatt i bytte, angis den pris som kreves for den eller dens bytteverdi. Denne bestemmelse gjelder også ting som motas til salg (i kommisjon).

§ 7. Salgsprisen eller bytteverdien blir å anføre på den merkelapp som er nevnt i § 4 annet ledd.

§ 8. Den i § 5 nevnte protokoll skal fylles ut nøyaktig, fullstendig og tydelig og til enhver tid være ført à jour. Innføringen skal skje med blekk eller kopiblyant.

§ 9. Når den handlende kjøper eller mottar ting i bytte eller for salg, skal han kreve seg forevist legitimasjon til konstatering av identiteten. Måten som vedkommende har legitimert seg på, noteres i protokollen. Den samme plikt har den handlende like overfor den som tingen selges eller avhendes til.

§ 10. Når den handlende mottar tingen av bud fra avhenderen, skal budet ha med seg legitimasjon fra eieren eller avhen-

deren, likesom også budets fullstendige personalia kontrolleres og 12 mars. føres inn i protokollen.

§ 11. Den handlende må ikke kjøpe eller motta brukte eller kasserte ting av personer som er under 18 år.

§ 12. Den handlende er pliktig til når som helst å legge fram for politiet så vel den i § 5 nevnte protokoll som enhver ting der finnes i hans besittelse, hva enten den er ført inn i protokollen eller ikke.

Auksjonsforretninger plikter å legge fram den i lov nr. 3 av 14 august 1918 § 12 nevnte auksjonsbok.

§ 13. Salg av lånesedler må ikke finne sted, likesom lånesedler ikke må løses inn før 14 dager etter mottakelsen.

§ 14. Den handlende må vise særig aktpågivenhet innen han kjøper, mottar i bytte eller for salg nedennevnte ting:

- a. uferdig håndarbeid,
- b. vasketøy som ikke er tørt, rullet eller strøket og
- c. ting som er forsynt med navn og bokstaver som ikke har forbindelse med selgerens navn, eller hvor navn, bokstaver eller nummer er endret eller fjernet.

Endelig må han være på vakt når han tilbys ting som er nye eller når prisen er påfallende lav.

§ 15. I særlige tilfelle eller for særlige arter av ting, kan politiet fritta fra bestemmelsene i § 3 første, annet og tredje ledd og §§ 4 og 5.

§ 16. Bestemmelsene i §§ 3, 4, 5, 13 og 14 gjelder også ting som den handlende erverver til bruk for seg selv eller noen av sine nærmeste.

§ 17. For auksjonsforretninger som ikke har tillatelse til handel med brukte eller kasserte ting, gjelder vedtektens §§ 3, 4, 11, 12, 13, 14, 15 og 16.

Auksjonsforretninger med slik tillatelse plikter også å føre den protokoll som er nevnt i § 5, ved siden av auksjonsboken.

§ 18. Overtredelse av denne vedtekt straffes etter lov om handelsnæring av 8 mars 1935 §§ 112 og 113, jfr. § 92.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

15 mars.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet vedtak av Skrova bygningskommunestyre i møte 17 september 1946 om regulering av Skrova, Nordland fylke.

I henhold til nevnte lovs § 3 godkjenner departementet med en del redaksjonelle endringer videre bygningskommunestyrets vedtak samme dag om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

15 mars.

Vedtektene skal lyde så:

All bebyggelse innenfor regulert område skal følge bygningslovens og disse vedtekters krav.

Regulert område er: Hele Heimskrova, Masterleiholmen, Sjaholmen, Risholmen og Kuholmen.

1. Takformen skal i regelen være sadeltak, men andre takformer kan tillates av bygningsrådet når praktiske og arkitektoniske hensyn taler for det.

Når to eller flere hus plasseres i rekke, sammenbygget eller frittstående langs veg, skal takformen være ensartet eller utformes på slik måte at husrekken får et tiltalende utseende.

2. Uthus (priveter og lignende) i forbindelse med boligbygg skal oppføres i sammenheng med hovedhuset. Hvor tomtas størrelse og en fri beliggenhet tillater det, kan imidlertid frittstående større uthus tillates oppført og privet bygget inn i dette. Sådant uthus må plasseres og bygges i stil med hovedhuset. Enkelt privethus tilhørende boligbygg må ikke i noen tilfelle oppsettes frittstående på tomta.

3. Avstandsbestemmelsen i bygningslovens § 75 kommer til anvendelse for enhver hovedbygning.

En avstand av 2,5 meter til nabogrense som nevnt i bygningslovens § 115, skal kun gjelde for tilbygget eller frittstående uthus med største høyde av 2,5 meter for langvegg og 4 meter for gavlvegg som vender mot nabogrense.

For bebyggelse langs sjøen, beregnet for rorbuer, sjøhus, fiskebruk og industrielle anlegg skal avstanden ikke være mindre enn 10 m mellom 2-etasjes og 3-etasjes bygninger, 8 m mellom 2-etasjes og 1-etasjes bygninger og 5 m mellom 2 én-etasjes bygninger. Avstanden fra bygning til nabos grense skal ikke være mindre enn 5 m for 2- og 3-etasjes bygninger og 2,5 for 1-etasjes bygninger. Som 1-etasje regnes bygning som ikke er høyere over kaiplanet enn 3 meter til hovedgesims eller takskjegg og 5 m til mønet. Som 2-etasjer regnes bygninger som ikke er høyere over kaiplanet enn 6 m til hovedgesims eller takskjegg og 8 m til mønet.

4. Trebygninger som ligger mellom sjøen og de veger som løper langs strandlinjen, må ikke ha større grunnflate enn 250 m². I de øvrige byggeområder må trebygninger ikke ha større grunnflate enn 150 m². Sjøhus og fiskebruk m. v. av tre skal ikke tillates bygget høyere over kaiplanet enn 7 m til hovedgesims og 9 m til mønet.

5. Ildfaste bygg i området som ligger mellom sjøen og de veger som løper langs strandlinjen, kan tillates oppført i en høyde av

10 meter til hovedgesims og 12 meter til mønet, dog kan når det 15 mars.
gjelder større bygg som kjøleanlegg og lignende og det bygges
flatt tak, etasjeantallet settes til 4 etasjer med tillegg i bygge-
høyde for nødvendig oppbygg på tak.

Ildfaste bygg i de øvrige byggeområder og langs sjøsiden av
vegen fra torget forbi hovedgården til båtoppтрекket i langvågen
skal underkastes samme innskrenkning i byggehøyde som for tre-
bygninger bestemt i bygningslovens § 114.

6. Større industrianlegg som på grunn av brannfare, lukt eller
støy kan virke sjenerende på den øvrige bebyggelse, skal legges
til områder fjernet fra denne. Bygningsrådet skal i samråd med
brannstyret treffe bestemmelse om anleggs avstand fra øvrige be-
byggelse for hvert enkelt tilfelle.

7. Ved anlegg av kummer for samling av regnvann utenfor
husets kjeller, skal bygningsrådet for hvert enkelt tilfelle bestemme
om kummen kan plasseres umiddelbart mot nabogrense eller fjernet
fra denne og i hvor stor høyde kummen kan bygges over terrenget.

8. Bestemmelse om utløpssteder for hovedkloakk innenfor
havneområdet skal godkjennes av Havnedirektøren og Fiskeri-
direktøren.

9. Guanohjeller skal ikke plasseres nærmere vaningshuset, veg
eller brønn enn 20 meter og løs guano til tørring utover marken
forbys. Bygningsrådet har plikt til å påse at dette overholdes.

10. Den kailinje som er opptrukket på reguleringsplanen be-
stemmer hvor langt ut i havna det kan bygges. Når tomtene mot
havna skal bebygges skal anmeldelse ledsaget av tegninger av kai-
ene (grunnriss, tversnitt og lengdesnitt) sendes til havnemyndig-
hetene som da tar standpunkt til hvert enkelt tilfelle.

Byggeanmeldelsen sendes deretter bygningsrådet som behandler
saken på vanlig måte etter bygningsloven, jfr. dennes § 131 flg.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

18 mars.

Herved stadfestes vedtak av 24 februar 1947 av Andebu
herredstyre, Vestfold fylke, der det i medhold av § 3, 2. ledd, i lov
av 9 juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund bestemmes
at enhver eier eller besitter av hund i Andebu herred skal holde
hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid
bufe beiter. Bestemmelsen skal ikke gjelde hunder som under lovlig
jakt godtgjøres å være ledsaget på forsvarlig måte av eier eller
besitter.

21. mars. Lov om endringer i militærlovgivningen.

Nr. 1.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 13 mars 1947
sådydende:

I lov av 29 mars 1900 om rettergangsmåten i militære straffesaker skal følgende bestemmelser lyde:

§ 2. Ved militærperson (militær) forstås i denne lov enhver ved rikets væpnede makt ansatt eller dertil hørende person.

Kongen kan gi regler om hva som skal forstås ved de militære benevnelser som ellers er brukt i denne lov.

§ 20. Krigsretten skal bestå av en eller flere krigsdommere. Har retten flere dommere, beskikkes Kongen eller den han bemyndiger, en av dem til formann for hele domstolen. Har formannen forfall, skal den eldste av de andre dommere gjøre tjeneste som formann så lenge ingen annen er beskikket. Har retten flere medlemmer, fordeler domstolens formann sakene mellom dem.

I den enkelte sak settes krigsretten med en krigsdommer som formann og fem militærpersoner som domsmenn.

Dog kan, når en domsmann får forfall eller av andre grunner må fratre under en saks behandling, denne fortsettes med fire domsmenn.

§ 22 annet ledd.

De beskikkes av Kongen eller den han bemyndiger, blant rikets faste dommere som ikke er medlemmer av Høyesterett. Fortrinnsvis besikkes dommere som har tjenstgjort som offiserer.

§ 23 første ledd.

Domsmennene skal være av følgende klasser:

1. I sak mot general eller admiral:

En eller flere generaler og admiraler og for øvrig stabsoffiserer, fortrinnsvis oberster eller kommandører.

2. I sak mot stabsoffiserer:

En general eller admiral og fire stabsoffiserer eller fem stabsoffiserer.

3. I sak mot kaptein:

Tre stabsoffiserer og to kapteiner.

4. I sak mot løytnant:

En stabsoffiser, to kapteiner og to løytnanter.

5. I sak mot fenrik:

En stabsoffiser og fire offiserer av lavere grad derav to fenrikker.

21 mars.

Nr. 1.

6. I sak mot befalingsmann av lavere grad: En stabsoffiser, to offiserer av lavere grad og to befalingsmenn av lavere grad enn fenrik.

7. I sak mot menig eller person som ikke er militær: En stabsoffiser, en offiser av lavere grad, en befalingsmann av lavere grad enn fenrik og to menige.

§ 25. I sak mot krigsfange av militær eller sivilmilitær stilling skal domsmennene være som bestemt for militærperson av tilsvarende klasse. I sak mot krigsfange som ikke er militær, skal domsmennene være som bestemt i § 23, post 7.

§ 28. Militær forhørsrett skal bestå av en eller flere militære forhørsdommere. Har retten flere dommere, får reglene i § 20, 2., 3. og 4. punktum tilsvarende anvendelse.

I den enkelte sak settes retten med en militær forhørsdommer.

Som militær forhørsdommer forretter som regel innen sin rettskrets den borgerlige underdommer eller, hvor der i underretten er flere dommere, én av dem. Er underdommeren beskikket som krigsdommer, eller trenges det flere dommere ved en militær forhørsrett, bestemmer Kongen eller den han bemyndiger hvem av rikets faste dommere skal tre i hans sted eller for øvrig tiltre retten som militære forhørsdommere.

Til å gjøre tjeneste som militære forhørsdommere i krigstid, ved hæravdeling utenfor riket eller på sjøtokt kan Kongen eller den han bemyndiger beskikke menn der er i besittelse av de for underdommere lovbefalte egenskaper.

§ 48. Viser det seg når en saks behandling ved krigsrett skal begynne, at noen av de uttatte domsmenn ikke møter eller av andre grunner ikke kan ha sete i retten, og det ikke er noen varamann som kan tjenstgjøre, skal krigsdommeren, såfremt ikke alle uttatte domsmenn må fratre på grunn av vesentlige feil ved domsmannslisten eller ved uttagingen, foranstalte tilkalt av vedkommende eller av den nærmest høyere eller lavere klasse den som hurtigst kan komme til stede.

Er det valg mellom flere, skjer uttagingen ved loddtrekning.

§ 50 første ledd.

Den militære påtalemyndighets tjenestemenn er:

1. Forsvarssjefen eller når slik ikke er tilsatt, sjefen for Forsvarsstaben.
2. Generaljurisdiksjonssjefene.
3. Jurisdiksjonssjefene og
4. Offiserer som fører kompanisjefs eller dertil svarende eller høyere kommando eller befaling over militær befestning, anstalt

21. mars.
Nr. 1.

eller skip, eller som innehar tilsvarende selvstendig stilling i den militære forvaltning.

§ 52. Forsvarssjefen (sjefen for Forsvarsstaben) har den overordnede ledelse av påtalemyndigheten.

Generaljurisdiksjonssjefene har ledelsen av påtalemyndigheten hver innen sin generaljurisdiksjon. Kongen eller den han bemyndiger, fastsetter generaljurisdiksjonene og hvilke tjenestemenn skal være generaljurisdiksjonssjefer.

Alene Kongen kan utferdige alminnelige regler og meddele bindende pålegg angående Forsvarssjefens (sjefen for Forsvarsstaben) og generaljurisdiksjonssjefenes utøvelse av deres verv.

§ 53 første og annet ledd.

Kongen eller den han bemyndiger, bestemmer jurisdiksjonenes antall og område.

Jurisdiksjonssjefer beskikkes av Kongen eller den han bemyndiger, blant befalingsmenn av stabsoffisers eller høyere grad.

§ 54 første ledd.

Ved utøvelse av påtalemyndigheten biståes Forsvarssjefen (sjefen for Forsvarsstaben) og generaljurisdiksjonssjefene av generaladvokaten og jurisdiksjonssjefene av krigsadvokatene.

§ 55 første ledd.

Generaladvokaten er felles for alle generaljurisdiksjoner. Han utnevnes av Kongen og skal ha de for Riksadvokaten foreskrevne egenskaper eller i tre år ha tjenestgjort som krigsadvokat.

§ 56 første og annet ledd.

Krigsadvokatene beskikkes av Kongen, fortrinsvis blant menn som har tjenestgjort som offiserer. De skal fylle vilkårene i domstolslovens § 220 nr. 1—2. Til å tjenestgjøre i krigstid, på sjøtokt og under særegne forhold kan dog Kongen eller den bemyndiger, også anta andre til vervet skikkede menn.

Krigsadvokatenes antall fastsettes av Kongen eller den han bemyndiger.

§ 67 første ledd.

Inntil dom er falt, kan en påbegynt forfølgning innstilles av de samme grunner hvorfor den fra begynnelsen av kunne være unnlatt. Er tiltale reist etter pålegg fra Forsvarssjefen (sjefen for Forsvarsstaben), kan forfølgning ikke innstilles uten med hans samtykke. Det samme gjelder hvor Forsvarssjefen (sjefen for Forsvarsstaben) har erklært seg enig i en beslutning om å reise tiltale eller har avgitt uttalelse om det forhold som er sakens gjenstand.

§ 69 første ledd.

Tiltale for straffbare handlinger besluttet av generaljurisdiksjonssjefene og jurisdiksjonssjefene. Forsvarssjefen (sjefen for Forsvarsstaben) kan i enhver sak gi generaljurisdiksjonssjefene pålegg om å reise tiltale.

§ 69 annet ledd, post 2.

2. Forbrytelser for hvilke straffen er bestemt således at dødsstraff eller frihetsstraff på livstid kan anvendes.

§ 79. Til å gjøre tjeneste som forsvarere antar Kongen eller den han bemyndiger, ved Høyesterett et tilstrekkelig antall høyesterettsadvokater og ved andre retter et tilstrekkelig antall sakførere eller andre til vervet skikkede menn.

§ 88 første punktum.

Når en militær rett består av en enkelt dommer, skal forhandlingene foregå i overvær av et militært rettsvitne.

§ 89. Reglene om ugildhet for rettsvitner i domstolslovens kapittel 6 kommer til anvendelse ved rettshandlinger som fremmes etter denne lov.

§ 91 annet ledd.

Domstolslovens § 103 siste ledd og § 104 kommer til anvendelse ved rettshandlinger som fremmes etter denne lov.

§ 112 annet ledd.

Ransakingen skal så vidt mulig skje i overvær av et tilkalt vitne, som fortrinnsvis bør tas blant personer som har de for militære rettsvitner foreskrevne egenskaper eller er oppført i borgerlig rettsvitneutvalg.

§ 137 annet ledd.

Forklaring som opptas av generaladvokaten eller en krigsadvokat (krigsforhør), avgis i overvær av et vitne, som medunderskriver protokollen. Om dette vitne gjelder reglene om rettsvitner i §§ 88—91. Særskilt protokollfører bør om mulig benyttes.

§ 169. Domsmennene skal avgi forsikring i samsvar med reglene i domstolslovens § 100.

§ 226, nytt tredje ledd.

Dødsdom i andre saker enn standrettssaker kan ikke fullbyrdes før den har vært forelagt Kongen ledsaget av rettens erklæring.

II.

I lov av 6 mai 1921 om den militære disiplinær- og politimyndighet skal følgende bestemmelser midlertidig lyde:

21. mars.

Nr. 1.

21. mars.

Nr. 2.

- 21 mars. § 3 første ledd, punkt 4 og 5.
 Nr. 1. 4. Bøter inntil kr. 100 for menige og korporaler og inntil kr. 500 for befalingsmenn av sersjants (kvartermesters) eller dertil svarende eller høyere grad.
 5. Arrest inntil 20 dager.

§ 3 siste ledd.

Overfor kvinner kan bare anvendes irettesettelse, permisjonsnektelse og bøter; overfor personer som ikke er krigsmenn (jfr. den militære straffelovs § 4), bare irettesettelse og bøter.

§ 4 første avsnitt.

Overfor kvinner, elever av krigsskolene, befalsskolene og i klasse med disse stående militære undervisningsanstalter kan ennvidere anvendes:

§ 6. Når bøter ilegges andre enn kvinner, skal det samtidig fastsettes et antall arrestdager, ikke over 15, som skal tre istedenfor bøter som ikke betales.

§ 10 punkt 3 og 4.

3. De som fører bataljonssjefs eller dertil svarende eller høyere kommando, kan illegge undergivne

stabsoffiserer inntil 6 dagers husarrest, bøter eller irettesettelse;

andre befalingsmenn inntil 12 dagers arrest, bøter eller irettesettelse;

menige alle refselsler.

4. Andre i post 1 nevnte befalingsmenn kan illegge undergivne befalingsmenn inntil 4 dagers arrest, bøter inntil kr. 200 eller irettesettelse og menige inntil 12 dagers arrest og for øvrig alle refselsler.

III.

I mellombils lov frå 21 juni 1946 om tillegg til lovene om rettargangsmåten i militære straffesaker skal § 11 første ledd lyde slik:

Denne lovi tek til å gjelda straks og fell burt når lov frå 14 desember 1946 om tillegg til lov av 6 mai 1921 om rettargangsmåten i militære straffesaker i fredstid held upp å gjelda.

IV.

Denne lov trer i kraft straks. Bestemmelsene under avsnitt II faller bort ved utgangen av 1947.

Følgende bestemmelser oppheves:

1. Lov om rettargangsmåten i militære straffesaker av 29 mars 1900 § 33 punkt 3.
2. Provisorisk anordning av 26 juli 1940 om forandringer i lov nr. 3 av 6 mai 1921 om den militære disiplinær- og politimyndighet.

3. Provisorisk anordning av 15 november 1940 om tilføyelser og forandringer i den militære straffelov av 22 mai 1902 og lov om rettergangsmåten i militære straffesaker av 29 mars 1900. 21 mars. Nr. 1.
4. Provisorisk anordning av 7 november 1941 om forandring i lov om den militære disiplinær- og politimyndighet av 6 mai 1921 nr. 3. Nr. 2.
5. Provisorisk anordning av 15 januar 1943 om endring i lov av 6 mai 1921 om den militære disiplinær- og politimyndighet.
6. Provisorisk anordning av 26 februar 1943 om endringer i lov om rettergangsmåten i militære straffesaker av 29 mars 1900.
7. Provisorisk anordning av 2 juni 1944 om endringer i lov om rettergangsmåten i militære straffesaker av 29 mars 1900.
8. Provisorisk anordning av 11 juni 1943 om tillegg til lov av 6 mai 1921 om den militære disiplinær- og politimyndighet.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 21 mars 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om skattlegging av sjøfolk.

21 mars.

Nr. 2.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 18 mars 1947 sålydende:

Kapitel I.

Innledende bestemmelser.

- § 1. I denne lov forstås med
 1. sjøfolk: enhver som av omsyn til skipets drift er tilsatt i rederiets tjeneste ombord i norske skip i utenriks fart, kystfart eller lokalfart og som for sitt arbeid ombord ikke får godtgjørelse av andre enn rederiet,
 2. trekkåret: det kalenderår hvori foretas trekk etter denne lov for skatt av inntekt opptjent samme år,
 3. inntekt ombord: hyre og annen godtgjørelse som sjøfolk får utbetalt eller kan kreve utbetalt av rederiet,
 4. inntekt i land: inntekt som sjøfolk eller skattepliktige som har vært sjøfolk i trekkåret, oppebærer i dette år og som ikke går inn under inntekt ombord,

- 21 mars. 5. sjømannsskatt: skatter til stat og kommune, herunder alders-
Nr. 2. trygd- og krigspensjoneringsavgift, som sjøfolk skal svare av
inntekten ombord.

§ 2. Kongen eller den han gir fullmakt, bestemmer hva som skal regnes som kystfart og lokalfart etter denne lov samt i hvilken utstrekning fangstfolk og sjøfolk i fangstflåten og bergningsflåten samt loser og kjentmenn skal omfattes av bestemmelsene i loven.

Kapitel II.

Skattlegging av norske sjøfolk.

§ 3. Bestemmelsene i dette kapitel gjelder ved beregning av sjømannsskatt for sjøfolk som etter skattelover for landet og for byene av 18 august 1911 med tilleggslover blir å regne som bosatt her i riket 1 januar i trekkåret.

§ 4. Sjømannsskatt beregnes på grunnlag av inntekten ombord uten at det foretas ligning. Ved beregningen skal gjøres fradrag i inntekten for:

1. Utgifter som må regnes å ville påløpe i trekkåret og som etter den alminnelige skattelovgivning vil kunne kreves fratrullet i inntekten. Utgifter som knytter seg til erverv, sikring eller vedlikehold av inntekt i land, herunder renter av pantegjeld, kan dog ikke kreves fradratt i inntekten ombord. Det samme gjelder underskudd eller tap som nevnt i landskattelovens § 45, byskattelovens § 39, begges første ledd.
2. Den del av inntekten som skal være skattefri etter de bestemmelser som Stortinget fastsetter for den enkelte budsjett-termin. Til grunn for klasseansettelsen legges forholdet pr. 1 november i året forut for trekkåret. Reglene i landskattelovens § 75, byskattelovens § 68, om hvilke personer som skal regnes som forsørget får tilsvarende anvendelse. Når en skattepliktig må forutsettes å bli lignet under ett med ektefelle eller forsørget for inntekt i land i trekkåret, jfr. § 7, henføres han til 1. klasse eller klassefradraget fordeles på inntekten ombord og inntekten i land. Vedkommende departement gir nærmere regler om fremgangsmåten ved fastsettelsen av de skattefri fradrag.

De beløp som skal fratrekkes i inntekten ombord etter punkt 1 og 2, fastsettes i alminnelighet før trekkårets begynnelse av ligningsrådet. I distrikt der det ikke er ligningsråd, fastsettes fradragbeløpene av ligningsutvalget. Ligningsrådet (ligningsutvalget) kan når som helst i trekkåret sette ned eller forhøye fradragbeløpet når det er grunn til å anta at den tidligere fastsettelse er uriktig.

Ved beregning av inntekten ombord tas ikke med verdien av

fritt opphold ombord, tariffmessig hyretillegg for egen kost, effekt- 21 mars.
godtgjørelse og annen forlisgodtgjørelse. Ekstrahyre ved sykdom Nr. 2.
eller forlis tas bare med når denne utbetales av skipsføreren.

§ 5. Klage over ligningsrådets (ligningsutvalgets) fastsettelse
av fradragsbeløp etter § 4, annet ledd, kan sendes inn når som helst
innen utgangen av trekkåret.

Klagen avgjøres av ligningsrådet (-utvalget). Blir klagen ikke
helt imøtekommet, skal den snarest legges fram for overlignings-
nemnda. Avgjørelsen i ligningsråd (-utvalg) og overligningsnemnd
skal treffes uten ugrunnet opphold ved kjennelse som gis en kort
begrunnelse. Skattyteren skal straks gis melding om den endelige
avgjørelse.

§ 6. Skipsføreren beregner sjømannsskatten ved hver månedlig
utbetaling av inntekt ombord etter tabeller som utarbeides av ved-
kommende departement på grunnlag av de skattesatser og nærmere
regler som Stortinget fastsetter for den enkelte budsjett-termin.
Tabellene skal være innrettet slik at det hver gang skatt beregnes
blir gitt fradrag for den del av fradragsbeløpet som ved fordeling
faller på de forløpne måneder i trekkåret.

Skatten forfaller etter hvert som den beregnes og holdes tilbake
i inntekten hver måned.

§ 7. Formue som tilhører den skattepliktige blir å skattlegge
etter reglene i den alminnelige skattelovgivning. Det samme gjelder
inntekt i land, som den skattepliktige eller noen som skal lignes under
ett med ham, har hatt i trekkåret. I disse tilfelle gjelder dog følgende
særregler:

a) Ved kommuneskattligningen medregnes bare inntekt i land.
Ekstrahyre ved sykdom eller forlis, som er utbetalt av andre
enn skipsføreren, regnes som inntekt i land. For øvrig skal inn-
tekt som nevnt i § 4, siste ledd, ikke skattlegges. I bruttoinn-
tekten kan bare kreves fratrullet utgifter som ikke er kommet
til fradrag ved beregningen av sjømannsskatt. Det skattefri be-
løp skal settes ned med det beløp som er kommet til fradrag ved
beregningen av sjømannsskatt. Det foretas ikke ligning av for-
mue under kr. 5 000 og inntekt under kr. 100.

b) Ved statsskattligningen medregnes også inntekt ombord. Be-
stemmelsene i annet og tredje punktum under bokstav a) får
tilsvarende anvendelse. Den skattepliktige skal ha fradrag i den
utlignede skatt for den skatt til staten som er trukket i inntekt
ombord. Disse regler gjelder tilsvarende ved utligning av alders-
trygd- og krigspensjoneringsavgift.

Har den skattepliktige eller noen som skal lignes under ett
med ham, i trekkåret hatt underskudd eller tap som nevnt i

21 mars. landskattelovens § 45, byskattelovens § 39, begges første ledd,
 Nr. 2. kan han kreve å bli lignet etter de alminnelige regler i skattelovene. Sjømannsskatten blir om nødvendig å beriktige etter nærmere regler som fastsettes av vedkommende departement.

§ 8. Det kan ikke settes i verk trekk i inntekt ombord til dekning av utlignet skatt.

Krav på utlignet skatt kan bringes i motregning overfor krav på tilbakebetaling av sjømannsskatt.

§ 9. Kommuneskatt av inntekt ombord svares til den kommune hvor den skattepliktige etter reglene i skattelovene er eller må anses bosatt 1 januar i trekkåret.

Har sjømannen ikke bopel eller hjem på et annet sted i riket, tilfaller skatten den kommune hvor rederiet som han var tilsatt i 1 januar i trekkåret, da hadde sitt kontor eller hvor bestyrelsen foregikk. Har han påmønstrert etter 1 januar i trekkåret, tilfaller skatten den kommune hvor rederiet hadde sitt kontor eller hvor bestyrelsen foregikk da påmønstringen fant sted.

Kapitel III.

Skattlegging av utenlandske sjøfolk.

§ 10. Det skal foretas skattetrekk overfor sjøfolk som etter de alminnelige regler i skattelovene ikke er skattepliktige her i riket. Trekket settes i verk av skipsføreren ved hver månedlig utbetaling av inntekt ombord etter de skattesatser og nærmere regler som Stortinget fastsetter for den enkelte budsjett-termin.

Trekk foretas ikke hvis sjømannen godtgjør at han betaler inntektsskatt til sitt hjemland.

Vedkommende departement gir nærmere regler til gjennomføring av bestemmelsene i første og annet ledd og kan bestemme at utenlandske sjøfolk under fart i særlige farvann ikke skal svare sjømannsskatt.

§ 11. Av beløp som er inngått ved trekk etter § 10, tilfaller $\frac{1}{4}$ staten. De øvrige $\frac{3}{4}$ fordeles på kommunene etter nærmere regler som fastsettes av Stortinget for den enkelte budsjett-termin.

Kapitel IV.

Om plikt til å gi opplysninger til ligningsmyndighetene.

§ 12. Sjøfolk og deres ektefelle plikter å gi de opplysninger som ligningsmyndighetene forlanger om sjømannens forsørgelsesbyrde og om andre forhold av betydning for beregning av sjømanns-

skatt. Landskattelovens § 55, byskattelovens § 47, begges annet ledd, får tilsvarende anvendelse. 21 mars. Nr. 2.

Hvis den skattepliktige ikke etterkommer pålegg om å gi opplysninger etter første ledd, taper han retten til å klage.

§ 13. Sjøfolk har ikke plikt til å sende inn selvangivelse med mindre de:

- a) ved lov er pålagt å føre regnskap,
 - b) er medlem av selskap som nevnt i landskattelovens § 20, byskattelovens § 15, begges annet ledd,
 - c) eier aksjer (parter) i aksjeselskap eller dermed likestilt selskap,
 - d) i trekkåret har hatt en nettoinntekt i land av minst kr. 500 eller
 - e) ved trekkårets utgang har en nettoformue på minst kr. 10 000.
- Selvangivelsen sendes innen utgangen av februar måned i året etter trekkåret til ligningsrådet (-utvalget) i den kommune som den skattepliktige skal svare skatt til etter §. 9.

For sjøfolk som blir å iligne skatt i to eller flere distrikter, gjelder bestemmelsene i landskattelovens § 60, byskattelovens § 52, begges annet ledd.

Kapitel V.

Ansvarsregler.

§ 14. Rederiet og skipsføreren har ansvar for at skatt blir beregnet og at trekk av skatt blir foretatt og oppgjør gitt i samsvar med denne lov og de regler som blir fastsatt med hjemmel i den.

Sjømannsskatt som er beregnet eller som skipsføreren skulle ha beregnet, kan med tillegg av renter og omkostninger drives inn ved utpanting hos rederiet eller skipsføreren når skatten ikke blir innbetalt i rett tid.

§ 15. Reder eller skipsfører som unnlater å foreta beregning og trekk av skatt etter denne lov eller som unnlater å sende inn de trukne beløp i rett tid, straffes med bøter for så vidt forholdet ikke går inn under strengere straffebestemmelse.

Kapitel VI.

Utfyllende bestemmelser.

§ 16. Vedkommende departement kan utferdige nærmere regler til utfylling og gjennomføring av denne lov og kan herunder treffe bestemmelse om plikt for sjøfolk til å sørge for skattekort, om beregning av sjømannsskatt når sjømannen påmønstrer i trekkåret eller når det ikke er fastsatt fradragsbeløp etter § 4, om trekk i ekstrahyre ved sykdom eller forlis, om avrunding av fradragsbeløp og skattebeløp, om rederiets plikt til å svare renter av skattebeløp

21 mars. som ikke i rett tid sendes innfordringsmyndighetene, om provisjon
 Nr. 2. for trekk av kommuneskatt m. v. Departementet fastsetter også
 bestemmelser om i hvilken utstrekning skatt til stat og kommune,
 alderstrygd- og krigspensjoneringsavgift skal frafalles ved påmøn-
 string etter denne lovs ikrafttreden.

Vedkommende departement kan overføre sin myndighet etter
 denne lov til annen offentlig myndighet.

Kapitel VII.

Ikraftttredelses- og overgangsbestemmelser.

§ 17. Av hyre, part eller annen godtgjørelse som er oppebåret i
 1946 for tjeneste ombord i norske skip i utenriks fart, skal det ikke
 svares inntektsskatt ut over de beløp som i henhold til lov eller tariff-
 avtale er trukket ved utbetalingen. Bestemmelsene i §§ 7 og 8 i lov av
 13 desember 1946 inneholdende særregler om skattleggingen av sjø-
 folk, fangstfolk, tjenestemenn og andre som under krigen har opp-
 holdt seg utenfor Norge m. v. får tilsvarende anvendelse. Skatt til
 stat og kommune og alderstrygd- og krigspensjoneringsavgift utlig-
 nes ikke på sjøfolks inntekt ombord for budsjettåret 1947—48.

Skatt til stat og kommune og alderstrygd- og krigspensjonerings-
 avgift som for budsjettåret 1946—47 er utlignet på sjøfolks inntekt
 ombord, frafalles i den utstrekning skattene og avgiftene ikke er
 forfalt ved denne lovs ikrafttreden.

§ 2 i lov av 13 desember 1946 inneholdende særregler om skatt-
 leggingen av sjøfolk, fangstfolk, tjenestemenn og andre som under
 krigen har oppholdt seg utenfor Norge m. v. oppheves med virk-
 ning fra denne lovs ikrafttreden. Skattebeløp som med hjemmel i den
 nevnte bestemmelse er trukket i inntekt opptjent ombord i tidsrom-
 met fra 1 januar 1947 og til den dag da denne lov trer i kraft, blir
 å innregulere i den ordning som gjelder etter denne lov, etter nær-
 mere regler som fastsettes av vedkommende departement. Bestem-
 melsene i første ledd, første og annet punktum, kan herunder gis
 tilsvarende anvendelse.

For skattepliktige som deltar i hvalfangst i antarktiske farvann
 kan det settes i verk forhåndstrekk i hyre, part eller annen godt-
 gjørelse til dekning av skatter til stat og kommune — herunder
 alderstrygd- og krigspensjoneringsavgift — som kan ventes utlignet
 på grunnlag av inntekten i det kalenderår da trekket foretas eller i
 det forutgående kalenderår. Bestemmelsene i landskattelovens § 114,
 byskattelovens § 106, og de regler som er utferdiget med hjemmel i
 disse paragrafer, får — så langt det passer — anvendelse ved gjen-
 nomføringen av trekket. Kongen kan gi utfyllende bestemmelser.

§ 18. Bestemmelsene i § 17, siste ledd, trer i kraft straks. For de 21 mars.
i samme ledd nevnte skattepliktige trer samtidig ut av kraft be- Nr. 2.
stemmelsen i § 2 i lov av 13 desember 1946, jfr. denne lovs § 17,
tredje ledd.

For øvrig trer denne lov i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter
samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 21 mars 1947.

HAAKON
(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Kongelig resolusjon.

21 mars.

I. — — — — —

II. Den myndighet som etter lov om skattlegging av sjø-
folk blir å utøve av vedkommende departement, legges til Finans-
og tolldepartementet.

Kongelig resolusjon.

21 mars.

Bestemmelser om beregning og oppkreving av omsetnings-
avgift, utferdiget ved kongelig resolusjon av 21 desember 1945,
§ 15 gis følgende ordlyd:

§ 15. Direktøren for skattevesenet kan bringe inn avgiftsgrunn-
laget til prøvelse ved klagenemnda. Klagenemnda kan i tilfelle så
vel sette ned som forhøye grunnlaget. Klagenemnda kan likeledes
endre grunnlaget hvis den finner at skatteinspektørens avgjørelse
beror på en uriktig lovforståelse eller uriktig oppfatning av et retts-
lig spørsmål. Bestemmelsene i §§ 11, 13 og 14 får tilsvarende an-
vendelse.

Utgiver: Statsråd-sekretær Leif Østern.

21 mars.